

Jan Bačkovský

Martin Mainer

Pavel Opočenský

Martina Riedlbauchová

kurátorka

Jiří Sobotka

Margita Titlová

Dalibor Chatrný

host

Nikos Armutidis

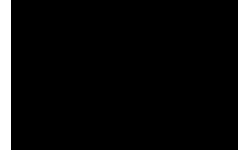
host produkce

Roman Sliwka

technický asistent

MIKULOVSKÉ
VÝTVARNÉ
SYMPOZIUM

dílna 99

šestý ročník

Vážení přátelé výtvarného umění,

skončil již znovu velmi úspěšný 6. ročník Mikulovského výtvarného sympozia. Tradice a úspěchy všech ročníků jsou výzvou pro pořádání dalších ročníků. Já osobně si vážím každého, kdo něco umí a něčeho dosáhl.

Touto cestou bych chtěl ještě jednou poděkovat všem organizátorům a účastníkům sympozia a popřát jim mnoho úspěchů v další práci.

Děkuji všem.

Ing. Stanislav Mach
starosta města Mikulova

Je listopadově pošmurno a neveselo. Slíbila jsem několik slov pro katalog a mám pocit, že o svém muzejním vztahu k "dílňě" jsem už řekla snad všechno a cokoliv bude opakováním řečeného a napsaného. Všechna ta slova o radosti z "dílňy". O radosti, že vznikla a každoročně běží znovu, že se to děje právě na zámku a to že těší muzejní personál i účastníky. Že to těší radnici, a proto ji podporuje. Že se o "dílňě" mluví s uznáním na srpnových závěrečných vernisážích na pódiu i v publiku a celoročně v odborných kruzích daleko za hranicemi města Mikulova. Že "dílňa" je centrálním kamenem v cestě mikulovským kulturním létem, které nám závidí města podstatně větší a významnější.

Snad dnešní počasí a vzpomínka na léto připomněly můj nový letošní pocit - je hezké žít ve městě, ve kterém tolik schopných lidí pracuje pro jeho kulturní život s viditelnou radostí.

Proto znovu děkuji RAPu a jejich přátelům za péči o Mikulovská výtvarná sympozia.

V Mikulově 5. listopadu 1999

Mgr. Dobromila Brichtová
ředitelka RM v Mikulově

Jsem nesmírně rád, že se "dílňa" stala tradicí, o čemž svědčí v pořadí již 6. ročník Mikulovského výtvarného sympozia. Přeji umělcům, aby se jim dařilo nejen v Mikulově, ale také v celé jejich umělecké kariéře, aby vytvořili hodnotná díla, která návštěvníky osloví. Díla obohatí zámecký areál a budou lákadlem pro mnohé návštěvníky Mikulova i širokého okolí. Úspěšnost výstavy v Praze v Síní Pod Plečnickovým schodištěm a v Rajské zahradě Pražského hradu v měsíci září roku 1997 potvrdila kvalitu prezentovaných děl současné mladé generace. Atmosféra těchto setkání je vždy inspirativní a jedinečná. Jsem rád, že jsem mohl být nablízku.

Ing. Dymo Piškula
přednosta Okresního úřadu Břeclav

Argentinský spisovatel Jorge Luis Borges v jedné své povídce mluvil o muži, který měl fenomenální paměť, takže nedokázal žádný svůj prožitek zapomenout a v duchu mohl naprosto přesně srovnávat šumění vesel lodky, kterou se plavil kdysi před dvaceti lety, s jiným, zcela aktuálním zážitkem. Myslím, že některá výtvarná díla jsou právě takovými materializovanými vzpomínkami na velmi pomíjivé okamžiky, vzpomínkami, které mají schopnost překonávat časové i prostorové horizonty a bez ohledu na ně vstupovat do vzájemných vztahů, nikoliv podle redukující a zapomínající logiky lidské paměti, ale podle nadčasové logiky umění. Za to, že takové, slovy těžko postižitelné nálady a nepojmenovatelné pocity, které tvoří pravou a často opomíjenou esenci mnohých událostí, nemusí upadnout v zapomenutí a jsou prostředky jak je zachytit, musíme vděčit umění jako možnosti vyjadřování lidské existence i umělcům jako těm, kteří tuto možnost uskutečňují.

Právě umělci vědí, že pro to, aby jejich poselství překonalo tíhu gravitace a našlo cestu k jiným světům, je třeba mnoho takových setkání, ze kterých vznikají nové souvislosti. Umělci stejně jako diplomaté rovněž vědí, že některá setkání je třeba utvářet jako umělecká díla - hledat správný poměr času, místa a nalézt správná jména lidí, kteří se mají setkat tak, aby se věci daly do pohybu.

Jsem přesvědčen, že Mikulovské výtvarné sympozium se ubírá správnou cestou k tomu, aby se stalo takovou kulturní akcí, která bude mít právě tuto nanejvýš potřebnou schopnost vytváření vztahů a souvislostí mezi umělci a jejich pohledy na svět. Přeji mnoho zdaru i jeho budoucím ročníkům a věřím, že jeho zatím šestiletá historie bude mít v budoucnosti důstojná pokračování.

Jiří Gruša
Jeho excelence velvyslanec České republiky v Rakousku

Zatmění Slunce je právě v akci. Ležíme v zelené trávě vyhrátého mikulovského zámeckého parku. Produkční Jitka Kapičáková Havlíková nám přináší grilovaná kuřata a víno. Martina Riedlbauchová využívá zatmění Slunce k opalování a vodorovné polohy k nutnému odpočinku. Margita Titlová vzrušeně hovoří o famózní tyrkysové zeleni mraků, která vzniká přes svářecí skla. Martin Mainer hltavě ujídá z kuřat a s úsměvem je zapíjí vínem. Mezitím pobíhá a odvažuje psy od stromů. Volá, že se to nemá. Jan Bačkovský raději neříká nic a spíše myslí na příjezd své ženy, která je právě v očekávání. Technický asistent Roman Sliwka sedí se svou dívkou opodál a koukají částečně na oblohu a částečně na tuto pojíždící, pokřikující a popíjející skupinku. Libor Lípa, garant sympozia, telefonuje se sochařem Nikosem Armutidisem, jak on to vidí u něj doma. Nikos jemu vlastním způsobem odpovídá: „Stojí to za hovno.“ Jiří Sobotka, sochař, se svým klidem hovoří o tom, že konec světa možný je a ulamuje z kuřete. Pedagog Dalibor Chatrný chybí. V průběhu hodů a zatmění na něj vzpomeneme. Kuřata a víno už nejsou také. Vrcholí napětí zatmění. Všude šero. Mraky. Řev a potlesk. Do toho Tatra. Ohromný jeřáb přijíždí, aby umístil dvouapůltunovou kamennou sochu Pavla Opočenského. Je právě na maďarských hranicích. Prší. To byl jeden den Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" '99.

L. L., středa 11. 8. 1999 Mikulov

To, že píší do tohoto katalogu, není poprvé a možná ani naposled. Tok vět byl vždy obecný, technický, ale mezi řádky byl vždy cítit jasný tlak na důležitost akce, na to, aby byla, aby se posouvala kvalitativně co se týče produkce či samotných výkonů výtvarných. Vytvořit sbírku trvalé hodnoty a na tento bod tlačit, nebo lépe řečeno za tímto cílem a předsevzetím se ubírat. Bez chuti, lásky, peněz a vize nelze dělat nic dobře (alespoň co se sympozii týče). A "dílna" přeci za to stojí. Vybudujme stálou expozici současného moderního umění právě zde na mikulovském zámku, na hranici s Evropskou unií a staňme se i v oboru umění výjimkou. Víno a umění je přeci příjemná a vzácná výjimka. Není třeba vymýšlet vymyšlené, vše tu je. Jen ten prapor zvedněme (zastupitelé, radní, starostové...) a nechme jej vlát. Kolem nás také přemýšlejí kam a jak do třetího tisíciletí.

S úctou

Libor Lípa
garant sympozia

Dvacet pět let se snažím do Mikulova tahat lidi, kteří jsou tvořícími v oblasti kultury a umění, a tím jim přiblížit město, které má ojedinělou dispozici. Tvůrčí návštěvníci nás "dosídlené barbary" polidšťují. Dílna hodně polidšťuje. Zvláště ta letošní.

PhDr. Štefan Kapičák

Vítězslav Vrbka ZDRAVICE PŘECITLIVĚLÝCH

...
po očku očí
pomálu zdí i točí
spolu a pospolu
popocházíme si

spolu se mi zdálo - li - by šlo
jím býti i odejmouti oko kovovo

počkej na řadu řádu
spomeň, zůstaň, buď si pohod
pohodo, milá prostoto
prototo todle to
by stálo sníti
krotovo pochop

lotos i zdí
stop
na mapě není ochuní

jdouce spíše stavem
pokos tahem já
i poddozorem se učí
jen pro sebe
sobě proti vůli sebe
i tebe

*Báseň ... z připravované sbírky
Mindráky a jebáky*

Několik poznámek k šestému ročníku Mikulovského výtvarného sympozia "dílno"

Původní význam slova symposium (symposion), které má svůj počátek v antice, se poněkud lišil od současného – znamenal závěr hostiny, „společnou pitku“, ovšem ne jen tak ledajakou, nýbrž odehrávající se ve vzdělaných kruzích. Je proto prozíravé, že duchovní otcové mikulovských setkání raději zvolili název dílna – od slova dělati. Přesto lze říci, že byly v podstatě naplněny všechny atributy obou takto vymezených pojmů. Zejména podmínky pro naplnění původního významu slova symposion jsou v Mikulově zvláště dobré, analogií bychom mohli konstatovat mnoho (např. předseda symposia – řecky symposiarchos – zpravidla určoval poměr, v němž se mísilo víno s vodou). Již tradičně bývají neméně úspěšně plněny také všechny předpoklady pracovní dílny, o čemž svědčí již pěkná řádka uměleckých děl vzešlých z předchozích pěti ročníků. Zábavu po vzoru Řeků a Římanů obstarávali pěvci, hudebníci, kejklíři a tanečníci a také hosté sami přispívali svým dílem k zábavě – zvláště vlastními básněmi a písněmi. Zdá se, že od dob antiky jsme se asi příliš nezměnili. Po vzoru našich předků se rovněž diskutovalo na různá témata, zejména filozofická, často však učené rozpravy přecházely v „nezávazné tlachání“ (jak referuje naučná literatura).

Možnosti, které symposia poskytují pro tvůrce dnes, jsou zvláště momenty ustálení, klidu, koncentrace a kolektivnosti a v principu se podstatně neliší např. od sportovního soustředění pilujícího formu. Autoři byli na své výkony dobře připraveni, většina z nich ostatně postupovala v intencích své dosavadní tvůrčí práce.

Šestý ročník snad nezklamal očekávání, která byla tentokrát poznamenána výhledem na brzké otevření stálé expozice mikulovských dílen v prostorách zámku. Možná to byl jeden z podnětů k určité korekci jeho koncepční strategie. Poslední ročník totiž charakterizuje oproti předchozím dílnám určitý dramaturgický posun. Ve srovnání s poměrně názorově semknutým autorským zastoupením minulých setkání tu byla evidentní snaha o větší názorovou a žánrovou šíři a výraznější generační odstupnění. Také materiálově znamená větší pestrost. Po marginálním pokusu prvního

ročníku si Pavel Opočenský přivezl pro svou práci typický tvrdý materiál (žulu). Ve svém monumentálním objektu využil do krajnosti možnosti technologie řezání kamene lanovou pilou. Netypickým materiálem (leštěná nerezová ocel) zaujme také objekt Margity Titlové, který umožňuje přímý kontakt s divákem, který má lákovou příležitost proměnit se v Nebeského chodce. S principem zrcadlení pracuje také tvarově čistý komorní objekt hosta dílny Dalibora Chatrného, který se stane součástí sbírky mikulovského zámku. I při krátkodobé instalaci pak autor zaktualizoval v kontextu mladších tvůrců svoji enviromentální práci – proděravění stromu zrcadly. Pro komornější měřítko se rozhodl rovněž spoluzakladatel mikulovského symposia Nikos Armutidis. Pro stálou sbírku zrealizoval v bronzu plastiku obdařenou všemi charakteristickými znaky svého abstraktního, haptického a silně prostorového myšlení. Konkrétní sochařskou imaginaci rozvinul Jiří Sobotka ve své variabilní sestavě mykologického zátiší, v němž jsou přezvětšené dubové houby spíše zástupným prvkem figurace. Přestože je Martin Mainer zpravidla spojován s bytostně malířským projevem, svůj repertoár tentokrát zredukoval na zvláštní polohu šamansko-konceptuálního spiritismu, ukrytého do zakódovaných zpráv připomínajících kombinatoriku děrných štítků. Naopak reprezentantem ryzích, „klasických“ nefigurálních malířských prostředků se stal generačně spřízněný Jan Bačkovský svou velkoformátovou spontánní a velmi osobní výpovědí. Kurátorka šestého ročníku mikulovské dílny Martina Riedlbauchová, která zaštitila výběr autorů, zrealizovala sérii obrazů tematizujících princip řádu a chaosu. Výsledkem je jakási topografie malířské plochy, velmi dekorativní a bytostně ženská, snad díky strukturálním osnovám „tkaným“ malířským rukopisem.

Je zřejmé, že v konkurenci dalších symposií u nás se mikulovská dílna stále zřetelněji profiluje směrem k multidisciplinární šíři. K jejím zvláštnostem patří propojení nejen s exteriérovým prostředím parku, ale současně předpoklad využití možností zámeckých prostor pro budování sbírky v duchu galerijních kritérií. Není třeba pochybovat o tom, že důvody pro kvalitní účast budoucích umělců mikulovské dílny jsou dostatečně lákavé.

PhDr. Kaliopi Chamonikola
ředitelka Moravské galerie Brno

Some comments on the sixth annual Mikulov Art Symposium "Workshop"

The original meaning of the work symposium (symposion), which has its roots in the Antique world, was a bit different than the current one. It meant the closing of a feast, "a collective carouse", which was not a plain drinking, however, but one taking place amongst the scholastic circles. Therefore, it is wise the spiritual fathers of the Mikulov meetings have rather selected the title "Workshop" – from the word "to work". Nevertheless, we can say all attributes of both such defined terms were, more or less, fulfilled. Especially the conditions for the fulfilment of the original meaning of the word symposion are particularly good in Mikulov. We could state many analogies (such as the symposium chairman – symposiarchos in Greek – who usually determined the ratio for mixing wine with water). Traditionally, all prerequisites of the workshop are met equally successfully, which is testified with a great number of works realized during the previous five annual events. Like in the old Greek and Roman worlds, the entertainment was provided by singers, musicians, jugglers and dancers and by the guests themselves, too. They also contributed with their pieces to mutual entertainment – in particular with their own poems and songs. We do not seem to change too much in comparison with the Ancient world. Following our forefathers, we also discussed various topics, mainly philosophical ones, but the scholastic discussions often turned into "a noncommittal gabble" (as referenced in instructional literature).

Possibilities, that are provided to the artists of today by the symposia, consist particularly of the moments of stability, peace, concentration and togetherness. In principle, they do not differ too much from sport camps, where participants try to get in a great form. The authors were well prepared for their performance and most of them continued with in the intentions of their foregoing creative work anyway.

Hopefully, the sixth annual event did not disappoint the expectations, which were marked with the prospect of the upcoming opening of a permanent exposition of the Mikulov Workshops in the premises of the Chateau. It might be one of the stimuli to a certain correction of its concept strategy. Contrary to the previous Workshops, the last annual event is characterized with a certain programme movement. In comparison with conceptually fairly unified representation of authors in the past meetings, there was an evident effort to achieve greater idea and genre variety and

also greater generation diversification. Also the materials were more varied. After the marginal attempt of the first annual event, Pavel Opočenský brought a typical hard material for his work (granite). In his monumental object, he maximally exploited the possibility of cutting the stone with a cable saw. An atypical material (polished stainless steel) of the Margita Titlová's object also attracts as it enables a direct contact with the spectator, who has a tempting opportunity to convert into a Heavenly Walker. The chamber object of a guest of the Dalibor Chatrný's workshop with its clean shapes also works with the principle of mirroring. It will become a part of the Mikulov Chateau. Even during a short-term installation, the author up-dated his environmental work in the context of younger artists - making holes in a tree and inserting mirrors there. A more chamber measure was also selected by the co-founder of the Mikulov Symposium, Nikos Armutidis. For a permanent collection, he realized a bronze sculpture with all characteristic features of its abstract, haptic and strongly spatial thinking. Specific sculptural imagination was developed by Jiří Sobotka in his variable set of mycological still live scenes, in which the excessively enlarged oak mushrooms rather represent a substitute element of figuration.

Though Martin Mainer is mainly connected with a personal artist expression, he reduced his repertoire to a special position of shaman-conceptual spiritism hidden in encoded messages resembling combinations of punched cards. On the contrary, Jan Bačkovský became a representative of pure "classical" non-figural artist tools. He was closed to that style with his large-sized spontaneous and very personal testimony. Curator the sixth annual event of the Mikulov Workshop Martina Riedlbauchová, who shielded the selection of the authors, realized a set of pictures with the topic of the principle of order and chaos. It resulted in a kind of a topography of the artist area, very decorative and essentially feminine, perhaps thanks to the structural concepts "woven" with her artist brush-work.

It is obvious that in the competition of other symposia in our country, the Mikulov Workshop has moved to achieve a wider multidisciplinary profile. Its special features include the connection not only with the exterior environment of the park but, at the same time, with the possibility of using the Chateau premises to gather a collection in the spirit of the gallery criteria. There is no need to doubt the reasons for the participation of future artist in the Mikulov Workshop are sufficiently luring.

Kaliopi Chamonikola, PhD.
Director of the Moravian Gallery in Brno

ÚČASTNÍCI

Jan Bačkovský

narozen: 11. 6. 1957
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Valdštejnská 4, 110 00 Praha 1
tel.: 02/5376061

Martin Mainer

narozen: 31. 10. 1959
studia: Vysoká škola uměleckoprůmyslová
Praha, Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Limuzy 19, 281 72 Český Brod
tel.: 0203/657796

Pavel Opočenský

narozen: 7. 8. 1954
studia: 1970 Střední uměleckoprůmyslová
škola, obor bižuterie, Jablonec nad Nisou
1972 Střední uměleckoprůmyslová
škola Turnov
adresa: Neklanova 40, 120 00 Praha 2
tel.: 02/90006520

Martina Riedlbauchová, kurátorka

narozena: 14. 4. 1963
studia: Vysoká škola
uměleckoprůmyslová Praha
adresa: U Akademie 13, 170 00 Praha 7
tel.: 02/33375495

Jiří Sobotka

narozen: 3. 12. 1955
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Drobného 18, 602 00 Brno
tel.: 05/576193

Margita Titlová

narozena: 16. 6. 1957
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Petrská 10, 110 00 Praha 1
tel.: 02/2318451

Dalibor Chatrný, host

narozen: 28. 8. 1925
studia: Pedagogická fakulta UK Praha,
Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Botanická 8, 602 00 Brno
tel.: 05/749725

Nikos Armutidis, host produkce

narozen: 14. 3. 1953
studia: Akademie výtvarných umění Praha
adresa: Veverské Knínice 34,
664 81 Ostrovačice
tel.: 0502/427611

Roman Sliwka, technický asistent

narozen: 10. 3. 1973
studia: Fakulta výtvarného umění VUT
Brno
adresa: Jánská 9, 602 00 Brno
tel.: 05/42215046

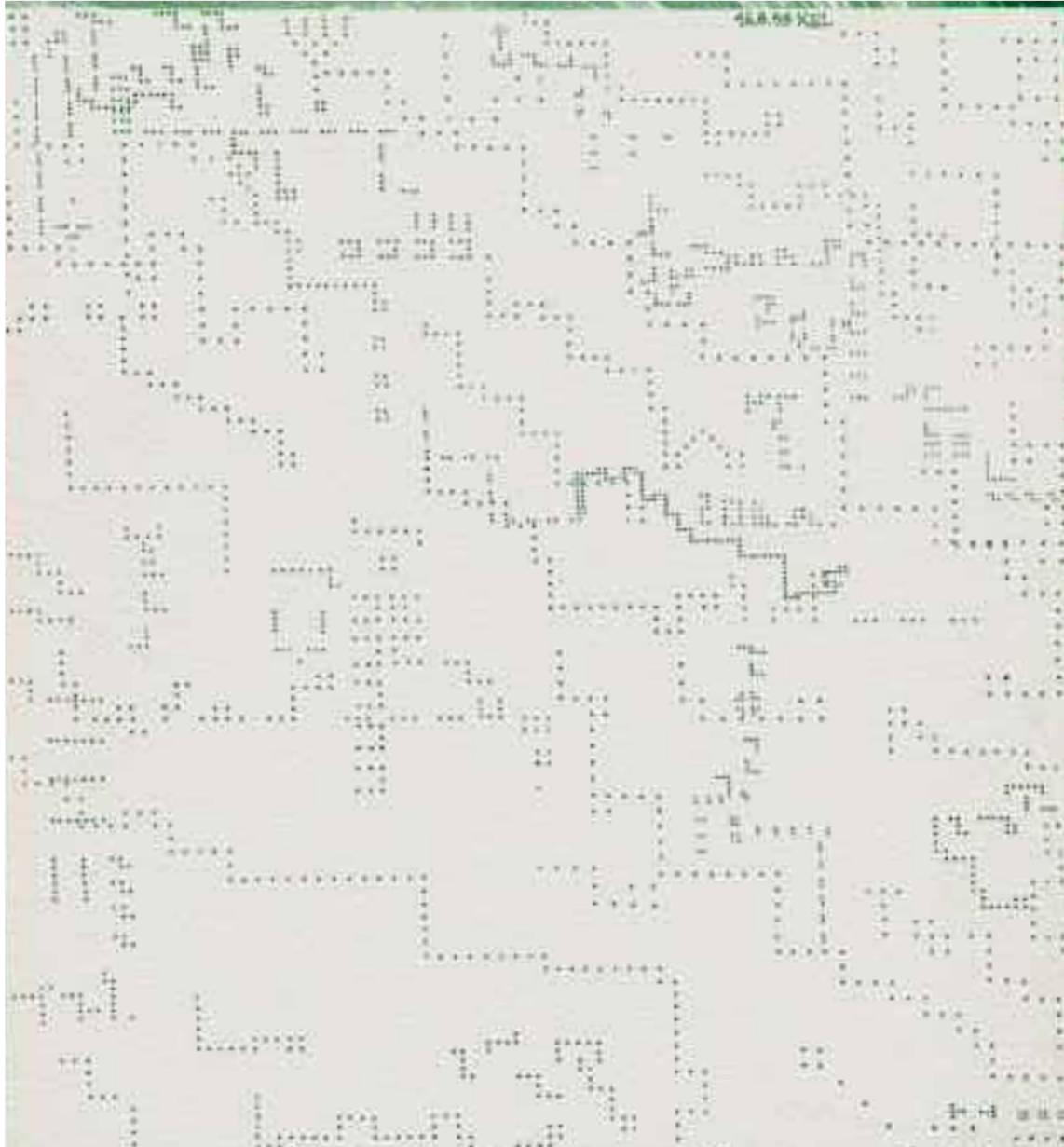
Jan Bačkovský

Hugo, akryl na plátně, 160 x 450 cm
Hugo, acryl on canvas, 160 x 450 cm

Martin Mainer

Láska, akryl na plátně, 140 x 150 cm
Love, acryl on canvas, 140 x 150 cm

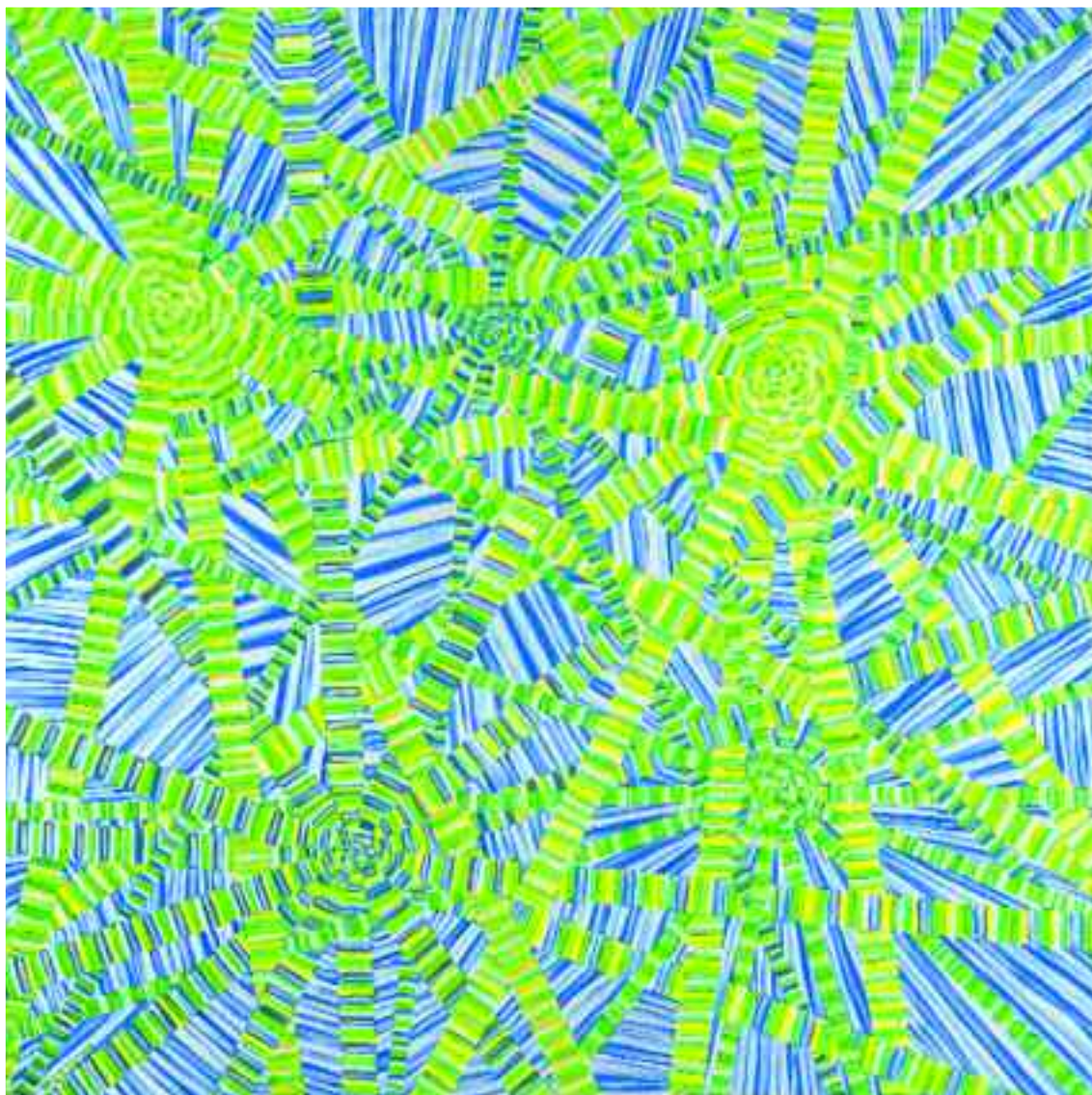
Pavel Opočenský

Bez názvu, žula, 210 x 120 x 45 cm
Without name, graphite / cable saw, 210 x 120 x 45 cm

Martina Riedlbauchová

Vrtule, akryl na plátně, 150 x 150 cm
Propeller, acryl on canvas, 150 x 150 cm

Jiří Sobotka

Bez názvu, dub, 140 x 130 x 140 cm
Without name, oak, 140 x 130 x 140 cm

Margita Titlová

Nebeští chodci, nerezový plech, 250 x 250 x 250 cm
Heavenly walkers, stainless metal sheet, 250 x 250 x 250 cm

zhotoveno pomocí firem Italinox – nerez ocel a Kovo Prokeš Mikulov

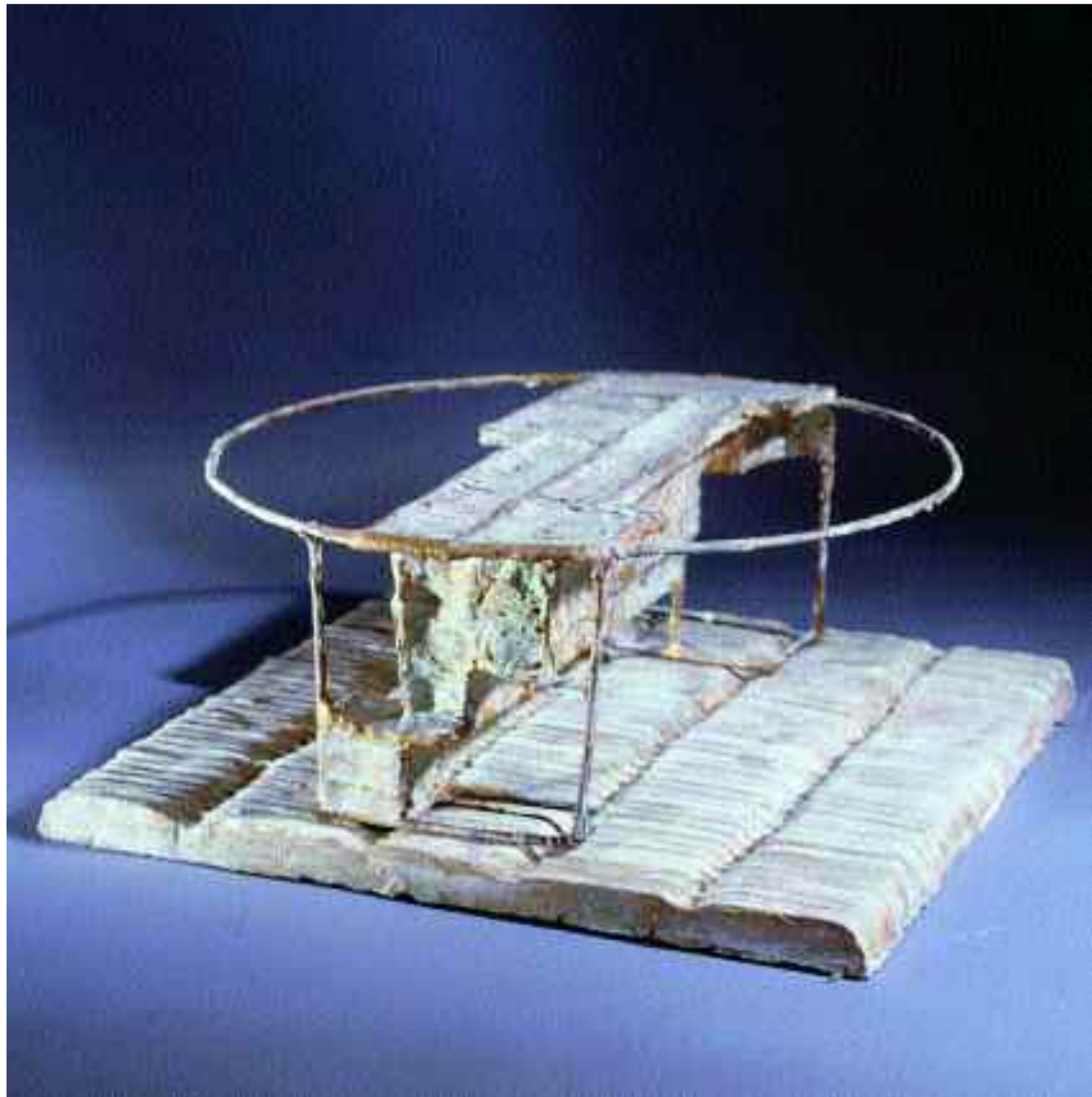
Dalibor Chatrný

Bez názvu, kombinovaná technika, zrcadla, plexi válec,
52 x 60 x 50 cm
*Without name, combined technique, mirrors, plexiglass cylinder,
52 x 60 x 50 cm*

Nikos Armutidis

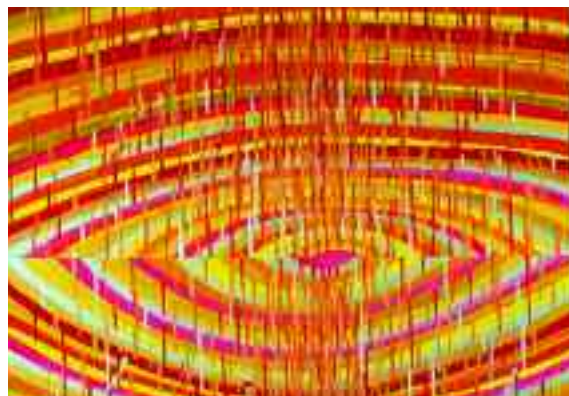
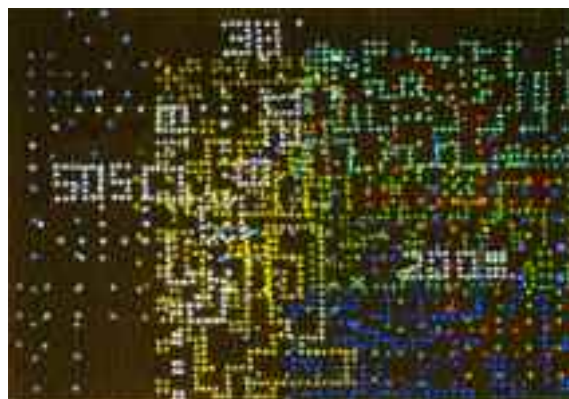
Trojrozměrná, modelovaná plastika, bronz, 55 x 55 x 25 cm
Three-dimension, modelled plastics, bronze, 55 x 55 x 25 cm

Roman Sliwka

Prostory, akryl na plátně, 160 × 160 cm
Spaces, acryl on canvas, 160 x 160 cm

Martin Mainer

Kaligrafie I–IV, akryl na sololitu, 70 × 100 cm
Calligraphy I–IV, acryl on hardboard, 70 x 100 cm

Suše a jasně zpráva I–III, pastel na velurovém papíře,
 70 × 100 cm
*Plainly and Clearly News I–III, pastel on velour paper,
 70 x 100 cm*

Martina Riedlbauchová

Pusinka, akryl na plátně, 90 × 100 cm
Kiss, acryl on canvas, 90 x 100 cm

Dalibor Chatrný

Nikos I-II, kresba na plátně, 95 x 200 cm

Nikos, drawing on canvas, 95 x 200 cm

Martin, kresba na plátně, 95 x 200 cm

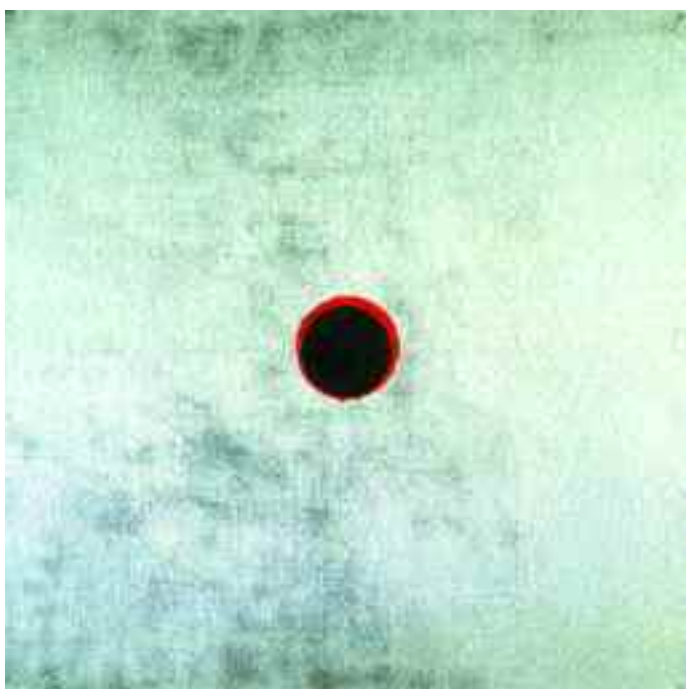
Martin, drawing on canvas, 95 x 200 cm

Margita Titlová

Zatmění Slunce v Mikulově, 1999 středa 11. 8., 11.45 hod.,
akryl na plátně, 150 x 150 cm

*Sun eclipse in Mikulov, 1999 Wednesday 11. 8., 11.45 a.m.,
acryl on canvas, 150 x 150 cm*

Roman Sliwka

Prostory I-II, akryl na plátně, 160 x 160 cm

Spaces I-II, acryl on canvas, 160 x 160 cm

JULI
JULY
JUILLET
LUGLIO

Kámen

Kámen evokuje mnohé asociace jako například tvrdost, hmotnost, masivnost, objemnost, drsnost a podobně. Cesta k úspěšnému zpracování vede skrze tyto charakteristiky: za určitých okolností může být velmi efektivní a úspěšné, pracujeme-li s úplně protikladnými vlastnostmi kamene. Postavil jsem vedle sebe například vlastnosti tvrdosti a objemnosti, abych v tvůrčím procesu vypůsobil transparentnost a křehkost. Prázdné prostory kontrastují s objemností a hmotností.

Mikulov je příjemné město s mnoha lidmi, kteří toto místo dělají ještě příjemnějším. Navíc tam existuje pozornostihodná skupina lidí, která se rozhodla vybudovat zde galerii se sbírkou současného umění, které zde vzniká již šestým rokem během letních sympozií. Bylo mi více než příjemné se toho letošního zúčastnit.

Děkuji.

Jan Bačkovský

Během posledních tří let jsem se zabýval převážně negativními dutými prostory v souvislosti s nedefinovatelnou funkcí. Byl jsem inspirován mnoha pozůstatky kamenných základů neznámých soch starověkých kultur a také svojí sbírkou předmětů výroby optických a přesných nástrojů. Vůdčím principem je pro mě to, že čím záhadnější předmět je, tím se zdá atraktivnější. Nekonkretní označení těchto otvorů, kanálů a komínů ve svých předmětech, vlastně je nechci znát ani já sám.

Pavel Opočenský

Děkuji všem, kteří učinili toto sympozium, i těm, kteří mě na něj pozvali. Celému městu, že stojí a má zájem o výtvarné umění, což dnes považuji za jev nezvyklý a velice důležitý. Informace předávaná výtvarným uměním je nezastupitelná a provází lidstvo od nejstarších dob a lidé si této informace vždy vážili, váží a cení. Je to informace magická a dešifrovat ji není zapotřebí, protože to, co v člověku skutečně vidí a cítí, si tuto informaci vytahuje podle potřeby samo a naprosto jí rozumí. Chtěl bych poděkovat pořadatelům a všem podporujícím vznik a přetrvávání výtvarného umění, protože bez takovéto skutečné podpory umění upadá a mnohost, která je hlavní, jak v přírodě tak v umění, mizí. Je pro mě skutečně velice jednoduché a příjemné takto městu děkovat, protože mně umožnilo prožít nádherný čas plný radosti a práce a zažít a zažívat stav ducha, který považuji pro člověka za nejkrásnější, a to lásku. A z celého srdce Vám všem lásku přeji.

Martin Mainer

- 28. srpna (jeden týden po Mikulovu)
Dívce mnou zmítají vlny vzpomínek, je to skvělé!
- 4. září (dva týdny po Mikulovu)
Houpám se na vlnách vzpomínek, je mi krásně!
- 11. září (tři týdny po Mikulovu)
Dohoupávám se na vlnách vzpomínek, ještě je mi hezky ...
- 18. září (čtyři týdny po Mikulovu)
Bezvětrí ...
- 25. září (pět týdnů po Mikulovu)
Topím se.
Pomóóó!

Martina Riedlbauchová

Pravděpodobný scénář přemítání o horkém mikulovském létě v suchém roce plném devítek by mohl vypadat takto:

Místo: zámek, u staré kašny, unter den Linden, stín s průhledem na obzor, továrna na víno ozářená sluncem

Námět: přezvítěšené plodnice hub nakupené na sobě (rozebraná a znovu sestavená kompozice může vypadat vždycky trochu jinak)

Tvarosloví je reálné, podléhá fascinaci organicko-tělesným tvarům – falický design.

Interpretace: zůstává poněkud nevyjasněna

Zde je několik pomocných poznámek:
sběrač hub – člověk hledající
hubkař – lidové pojmenování outsidersa
být na houbách – někde používané jako označení prenatálního stavu
raná vzpomínka – aromatická vůně otcovy houbařské tašky
vápencová kotlina ohlazená kopýtky satyrů z Bakchova průvodu neskytá zrovna představu houbařského ráje
blízkost mých kolegů, těšení se z práce, blažená únava

Závěr: podhoubí myšlenek přicestovalých a zhmotněných v orgiích realismu, dubová mykologická atrapa, houby svobodné i ochotně symbiotické, houby jako metafora tajemství

Jiří Sobotka

... stálému sblížování a vzdalování sblížování
zatmění
... věcem co měli mezi sebou
zatmění
... světlu co bylo vidět skrz tmou
zatmění
... obřadu pozvání na splnutí
zatmění
... tomu co zas bude za sto let
zatmění
... krajině šedé po
zatmění
v Mikulově

Margita Titlová

Pozvání k účasti na sympozium "dílna" '99 jsem přijal s pochybami o svých možnostech, i když určitou jistotu jsem mohl mít v zadání realizace zrcadlového objektu na BVV, které jsem zamýšlel následně věnovat mikulovské galerii. Neurčitá podoba mé hostující účasti mi splývala s neskutečně výjimečným prostředím jakoby přímořského místa v propletení historicky fantaskních, jakoby divadelních scénériích, až do samotného centra určeného k vlastní činnosti, do prostor zámku s jeho tajemnými skálou prorostlými vnitřnostmi. Nevelký prostor svěřený Nikosovi a mně prozradil blízké vztahy společných záměrů. Sledoval jsem jeho podivuhodně samozřejmou spontánní činnost v kresbách, malbě a konstrukci náročné plastiky pro bronz a kámen. Můj připravovaný objekt měl sledovat, stopovat a kolážovat okolní prostředí, zrcadlením zachycovat pomíjivé pohyby a podoby návštěvníků. Rozhodl jsem se nakonec k zachování našich společných stop zakreslením, obkreslením dotyků, pohybů a situací siluet v autentické přítomnosti Nikose Armutidise i Martina Mainera, který pracoval v sousedním prostoru (jeho pastely jsem obdivoval v celku až při finální instalaci). Snad se těmito dotyky naplní a zachovají tajemství v mikulovském prostředí, která jsem na samém začátku sympozia pociťoval.

Jsem vděčný organizátorům sympozia, zvláště pak přátelským iniciativám Nikose Armutidise, že mne v takovém tajemném prostředí pozdrželi.

Dalibor Chatrný

Jsou bezmála dva měsíce po skončení sympozia a já jsem opět v Mikulově. Vnímám prostředí zámku, náměstí, parku a s potěšením vzpomínám, co jsme zde společně prožívali. Jedním z míst, kde nám bylo příjemně, byla i trafika u pana Kapičáka. Při ranní kávě, několika hltech lahodného moku, nám dny trávené v Mikulově ubíhaly stále rychleji. Sympozium už je dávno pryč, ale lidé a příjemné zážitky zůstávají. I to jsou důvody, proč se do Mikulova budu vždy s chutí vracet.

Roman Sliwka

Agosto	Agosto	Agosto	Agosto	Agosto	Agosto	Agosto	Agosto
Week	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
30							01
31	02	03	04	05	06	07	08
32	09	10	11	12	13	14	15
33	16	17	18	19	20	21	22
34	23	24	25	26	27	28	29
35	30	31					

Zahájení MVS 17. 7. 1999

Starosta města Mikulova Ing. Stanislav Mach, představitelé města a PhDr. Vladimír Železný, majitel hotelu Rohatý krokodýl, při slavnostním odhalení busty Alfonse Muchy. Jejím autorem je sochař Nikos Armutidis.

Okamžiky prvního setkání.

Při zahájení chyběla pouze Margita Titlová.

Sala Terrena pojmla hojný počet příznivců sympozia.

Spolumajitelé produkční společnosti RAP, spol. s r. o. Vítězslav Vrbka a Marcela Effenbergerová na přilehlé terase zámku.

Se sluncem v tváři (kupodivu) produkční Jitka Kapičáková Havlíková.

Po práci

Jedním z nejnavštěvovanějších míst letošního ročníku byla trafika pana Kapičáka (v popředí).

Opět nechyběly vinné sklípky. Tradičně jsme začínali u Jožky Varmuží.

Jednou z dalších tradic je i karneval před slavnostním ukončením sympozia. Martin Mainer zdobí tvář paní Mgr. Dobromile Brichtové, ředitelce RM a mikulovského zámku.

Karneval, 19. 8. 1999

Ve vinném sklepě Pod Kozím hrádkem (Solárium) pana Ládi Solaříka vznikla při karnevalovém reji instrumentálně-vokálně-taneční skupina VY TRUMPETY. (Letošním vítězem masek se staly slečny "kněžny" Barbora Lípová a Fabina Mertová.)

Instalace, 20. 8. 1999

Technický asistent Roman Sliwka při instalaci svých obrazů v areálu zámeckého parku.

Poslední úpravy "Nebeské brány" Margity Titlové.

Diskuze o tom, co, kam a s čím byly nekonečné.

Nejen při instalaci obrazů Honzy Bačkovského pomáhala jako vždy a všude posádka místního vojenského útvaru. Za což jim upřímně děkujeme.

Na pozadí Svatého kopečku se vztyčuje čtyřtunová socha Pavla Opočenského. Při těchto náročných instalacích byl opět nepostradatelný jeřáb pana Milana Částka. Taktéž nákladní vůz Pavla Šuby pomohl. Děkujeme.

Nepostradatelný muž, pomocník a spojka mezi RM a sympoziem, Ivoš Láník.

Garant sympozia Libor Lída v průřezu Opočenského sochy.

Tito dva pánové mají očividně již položeno a pověšeno.

Slavnostní vernisáž. 21. 8. 1999

Zástupce produkční společnosti RAP, spol s r. o. předává symbolicky panu starostovi dílo hosta produkce Nikose Armutidise.

V příjemném prostředí zámeckého parku se v den vernisáže sešli pořadatelé a účastníci sympozia nejen s představiteli města, ale i okresu a státu (přednosta OÚ Ing. Dymo Piškula, poslanec PS ČR Pavel Suchánek, velvyslanec ČR v Rakousku pan Jiří Gruša a milá paní ředitelka NG v Brně Kalioppi Chamonikola a další).

Počasí nám přálo.

..... a přišlo Vás vskutku hodně.

Při samotné prohlídce vystavených děl přišla vhod i chvíle odpočinku. (Nikos Armutidis, nám vzácný host Dalibor Chatrný a již zmíněná paní Kalioppi Chamonikola.)

"Nebeská brána" Margity Titlové.

Vnější fasády budovy zámku využil Martin Mainer k instalaci svých obrazů.

Slavnostní vernisáž MVS "dílna" '99 pokračovala i 22. 8. 1999. Těšíme se příští rok. Pořadatelé.

Myšlenka Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" se zrodila počátkem roku 1994. Jejímí hlavními strůjci byli zejména tehdejší představitelé městského úřadu – starosta RNDr. Tomáš Zejda, místostarosta Vojtěch Příbramský a akademický sochař Nikos Armutidis.

Konání šestého ročníku schválilo zastupitelstvo města Mikulova a jeho nynější starosta Ing. Stanislav Mach.

Symposium proběhlo ve dnech 17. 7. – 21. 8. 1999 v prostorách mikulovského zámku za vydatné pomoci Regionálního muzea v Mikulově, jeho vedení a zaměstnanců.

Slavnostní zahájení se uskutečnilo dne 17. 7. 1999 v prostorách Saly Terreny Regionálního muzea v Mikulově. Slovem se zúčastnili: starosta města Mikulova Ing. Stanislav Mach, Mgr. Dobromila Brichtová – ředitelka Regionálního muzea v Mikulově, ředitelka Moravské galerie v Brně paní Kalioppi Chamonikola, Martina Riedlbauchová – kurátorka letošního 6. ročníku MVS, PhDr. Vladimír Železný – generální ředitel CET 21, Libor Lípa – garant sympozia a zástupci produkční společnosti RAP, spol. s r. o. paní Marcela Effenbergerová a Jitka Kapičáková Havlíková. K poslechu hrála cimbálová muzika Kasanica. V týž den proběhlo odhalení pamětní desky Alfonse Muchy vytvořené akad. sochařem Nikosem Armutidisem na budově hotelu Rohatý krokodýl. V neděli 18. 7. 1999 proběhla vernisáž výstavy Miloslava Mouchy v synagoze na Husově ulici. Zahajovací dny MVS zakončil koncert tradičních židovských a izraelských písní hudební skupiny Ester.

Výsledky MVS "dílna" 99 byly prezentovány v parku mikulovského zámku. Vernisáž se uskutečnila dne 21. 8. 1999 v 17.00 hodin. V programu se představili: Vítězslav Vrbka zdravící Přecitlivělých, hudební skupiny Kulturní úderka a Grassův pytel (playing Rolling Stones) a na závěr NT divadlo „Pomíjivost“. Slovem se zúčastnili: Ing. Stanislav Mach, Mgr. Dobromila Brichtová, paní Kalioppi Chamonikola, Marcela Effenbergerová a účastníci sympozia. Vernisáž navštívili tito vzácní hosté: Jeho excelence velvyslanec v Rakousku pan Jiří Gruša, poslanec Parlamentu ČR pan Pavel Suchánek, přednosta Okresního úřadu Břeclav Ing. Dymo Piškula, a jiní.

Pro šestý ročník MVS "dílna" 99 se stala kurátorkou a umělcem k osobní účasti vyzvala akad. malířka Martina Riedlbauchová, která svou křehkostí a klidem hladila všechny zdravě nervózní účastníky.

Hlavní organizátor, Město Mikulov, tímto děkuje všem, kteří se svým dílem zasloužili o vznik a průběh šestého ročníku. Osobně: Mgr. Dobromila Brichtová, ing. arch. Lydie Filipové, Marii Hulejové, Ivo Lánikovi, Janu Ivičičovi a všem ostatním zaměstnancům RM, Vojenskému útvaru v Mikulově, Vladimíru Ďuricovi, Petru a Pavlu Prokešovi, Jaroslavu Hodačovi, Elišce Volaříkové, paní Bezděkové, Milanu Částkovi, Pavlu Šubovi, ing. Pavlu Bářovi, Radku Galouskovi, Jaroslavu Smečkovi, Radovanu Královi, Svatoslavu Floriánovi, Miroslavu Šidlovi, Romanu Langovi, Janu Vanýskovi, Andělnu Workovi a June Rowan, Ladislavu Solaříkovi, Štefanu Kapičákovi, Liboru Lípovi, Marcela Effenbergerové, Jitce Kapičákové Havlíkové, Romanu Sliwskovi a všem ostatním zde nejmenovaným firmám a lidem, kteří byli jakkoli nezištně a ochotně nápomocni průběhu letošního ročníku.

The idea of the Mikulov Art Symposium (MAS) "Workshop" was born in the early 1994. It was originated mainly by the then authorities of the Town Council – mayor RNDr. Tomáš Zejda, vice-mayor Vojtěch Příbramský and academic sculptor Nikos Armutidis.

The sixth annual event was approved by the Mikulov Town Council and its current mayor Ing. Stanislav Mach.

The Symposium took place on July 17–August 21, 1999, in the premises of the Mikulov Chateau with great aid of the Regional Museum in Mikulov, its management and staff.

The ceremonial opening took place on July 17, 1999, in the premises of Sala Terrena of the Regional Museum in Mikulov. The speeches were presented by the Mikulov mayor Ing. Stanislav Mach, Mgr. Dobromila Brichtová – director of the Regional Museum in Mikulov, Ms. Kalioppi Chamonikola – director of the Moravian Gallery in Brno, Martina Riedlbauchová – curator of this sixth annual MAS, PhDr. Vladimír Železný – managing director of CET 21, Libor Lípa – guarantor of the Symposium, and representatives of the production firm RAP Ms. Marcela Effenbergerová and Jitka Kapičáková Havlíková. Music was played by cymbal group Kasanica. On the same day, the memorial tablet of Alfons Mucha, which had been created by academic sculptor Nikos Armutidis, was unveiled on the building of the Hotel Rohatý krokodýl. On Sunday July 18, 1999, the private view of the Miloslav Moucha's exhibition took place in the Synagogue in the Hus Street. The opening days of the MAS were closed with a concert of traditional Jewish and Israeli songs played by music group Ester.

The results of the MAS "Workshop" 99 were presented in the park of the Mikulov Chateau. The private view took place on August 21, 1999, at 17.00 o'clock. The following people and groups participated in the programme: Vítězslav Vrbka with the salute of the Oversensitive, music groups Kulturní úderka and Grassův pytel (playing Rolling Stones) and, last but not least, the NT theatre "Transitoriness". The speeches were presented by: Ing. Stanislav Mach, Mgr. Dobromila Brichtová, Ms. Kalioppi Chamonikola, Marcela Effenbergerová and the Symposium participants. The private view was attended by the following honourable guests: His Excellency Ambassador of the Czech Republic to Austria, Mr. Jiří Gruša, Member of the Parliament of the Czech Republic, Mr. Pavel Suchánek, chairman of the District Office in Břeclav, Ing. Dymo Piškula, and others.

Academic artist Martina Riedlbauchová became the curator for the sixth annual MAS "Workshop" 99. She also invited the artists to be personally involved. With her delicacy and peace, she managed to stroke all healthy nervous participants.

The main organizer, the town of Mikulov, thanks therewith to all who contributed with their work to the origin and course of the sixth annual event. Especially we want to thank: Mgr. Dobromila Brichtová, ing. arch. Lydie Filipové, Marie Hulejové, Ivo Láník, Jan Ivičič and all other employees of the Regional Museum, Military regiment in Mikulov, Vladimír Ďurica, Petr and Pavel Prokeš, Jaroslav Hodač, Eliška Volaříková, Ms. Bezděková, Milan Částek, Pavel Šuba, ing. Pavel Bář, Radek Galousek, Jaroslav Smečka, Radovan Král, Svatoslav Florián, Miroslav Šidlo, Roman Lang, Jan Vanýsek, Anděln Work and June Rowan, Ladislav Solařík, Štefan Kapičák, Libor Lípa, Marcela Effenbergerová, Jitka Kapičáková Havlíková, Roman Sliwka and all other firms and people that, though not named here, selflessly and willingly contributed to the course of this annual event.

Hlavní pořadatel • Chief organizer
Město Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem v Mikulově

Kurátor • Curator
akad. mal. Martina Riedlbauchová

Garant • Guarantor
Libor Lípa

Produkce • Production
RAP, spol. s r. o., produkční Jitka Kapičáková Havlíková

Koncepce a redakce katalogu • Design and editors of the catalogue
Libor Lípa, Jitka Kapičáková Havlíková, Zdeněk Halla

Fotografie • Photographs
Reprodukce děl: Robert Portel, Irena Armutidisová
Reportáž a ostatní: Dan Kamenár, Jan Halady, Filip Brichta, Miroslav Šidlo, Martina Riedlbauchová, Margita Titlová

Grafická úprava • Graphic design
Zdeněk Halla, Libor Lípa

Litografie a pre-press • Lithography and pre-press
Reklamní a. s., Haasova 27, 616 00 Brno, tel.: 05/41 24 00 93-4

Tisk • Press
Moraviapress, a. s., Břeclav, U Póny 3061, tel.: 0627/30 51 11

Katalog vydal • The catalogue was published by
Městský úřad Mikulov v počtu 1000 ks
The Town Council of Mikulov in the edition of 1000 copies

Jako podklad pod reportážními fotografiemi posloužilo několik stran z neurotického deníku „J. K.“